

De ce păstorii?

Ce prestigiu avea un păstor în locul și în timpul nașterii lui Isus? Câteva rânduri din cartea Geneza ne dau probabil un mic indiciu cu privire la starea socială a păstorilor:

Iosif, un israelit, care a ajuns într-o poziție înaltă în Egipt, a dat fraților săi imigranți un sfat, cu privire la ce este de făcut, ca să poată locui în delta Nilului: străinii nu erau întotdeauna bine veniți. Sfatul lui Iosif era, ca ei să recunoască, că de multe generații sunt păstori: »*Și, când vă va chema faraon și vă va întreba: „Cu ce vă îndeletniciți?”*, voi să răspundeți: „*Robii tăi au crescut vite, din tinerețea noastră până acum, atât noi cât și părinții noștri.*” În felul acesta veți locui în ținutul Gosen, **căci toți păstorii sunt o urâciune pentru Egipteni.**« (Geneza 46,33-34).

Este de asemenea o realitate, că păstorii au fost desconsiderați și în alte locuri. Păzirea animalelor era una din preocupările, pe care mulți trebuiau s-o facă, dar care de fapt nimeni nu voia s-o facă. În mod deosebit evreii iubeau ordinea și curăția. Viața cu oile ducea mai degrabă la picioare obosite, la muncă prelungită și mirosuri nedorite. Urșii și leii pândeau în ascunzători. Oile aveau tendința să fugă din turmă, și păstorul trebuia să caute oile pierdute pe stâncile periculoase. Și aproape că nu există o altă muncă, care putea fi așa de singuratică. Nu este de mirare că David, care era un păstor tânăr, a făcut pe Dumnezeu Împărat, duhul său creativ s-a îndreptat spre poezie și cântare. Un păstor trebuia să găsească într-un fel sau altul ocupație pentru orele lui lungi.

Aceasta dă naștere la un gând irezistibil. La David, Dumnezeu a făcut un păstor împărat, și la Isus El a făcut un Împărat Miel de jertfă. În felul acesta Domnul nostru ne pune în încurcătură gândurile noastre, pe care noi încercăm să ni le facem, ca să înțelegem lumea și căile ei. El a ales Betleemul, nu Roma sau Atena sau Ierusalimul. El a ales Israel, o țară subjugată, care aproape își uitase drepturile ei de naștere. Și El a ales un tâmplar și logodnica lui ca părinți.

Și apoi, când a avut loc evenimentul binecuvântat în noaptea din Betleem – cine a primit atunci invitația, să salute pe Împăratul născut de curând? Împărații lumii? Preoții și profeții? Soldații sau învățații?

Da, este adevărat, au venit magii dintr-o țară îndepărtată, și ei au adus daruri prețioase de aur, tămâie și smirnă. Este de asemenea adevărat, că un cor de îngerii a lăudat pe Dumnezeu la mijlocul nopții. Dar cine au fost primii vizitatori omenești? Aceasta a fost o cinste rezervată celor mai neînsemnați dintre cei neînsemnați, celor cu mai puțină pregătire școlară, lucrătorilor auxiliari din agricultură, care erau disprețuiți de nobilii locali – bărbați, a căror piele strălucea de transpirație, ale căror haine răspândeau mirosul urât al câmpului, care nu aveau nici măcar manierele de bază, care aveau o vorbire nepotrivită urechilor copiilor – oameni care aveau un salariu minim, care probabil nu au avut niciodată acces în vreun local onorabil din timpul acela – în această noapte au fost privilegiații cerului.

Ei aveau nume, care nici măcar nu sunt amintite în Biblie. Dar oricum s-ar fi numit, ei erau pe lista de oaspeți ai momentului cel mai fericit, care a existat vreodată în istoria omenirii.

Cei care alcătuiesc astăzi cărțile poștale cu tematică legată de nașterea Domnului au magii ca model preferat, și tot așa au făcut și pictorii din toate timpurile. Ochii noștri se bucură de luxul bogat și de măreția exotică. Imaginația noastră este captivată de lungă lor călătorie, atunci când au urmărit steaua. Darurile scumpe sunt tot ceea ce noi considerăm că se cuvine oricărui împărat. Cine de altfel ar fi inerent unei încununări regale ca demnitari străini, care aduc daruri bogate? Înțelepții, nu oameni neștiutori.

Și totuși a fost, ca și cum Dumnezeu dădea tonul pentru viața toată și pentru întreg mesajul Fiului Său, prin aceea că El a trimis niște păstori, ei fiind primii care au văzut Copilul, L-au adorat și au sărbătorit nașterea Lui. El a invitat oamenii simpli, să meargă pe strada de jos, și El a invitat pe înțelepți, să meargă pe strada de sus, pentru că din acest moment toate străzile trebuiau să ducă spre iesle și spre Copil.

Isus avea numai câteva ore, dar inima Lui a fost cu cei săraci. El a fost Acela, care a intrat în casele vameșilor disprețuiți și a celor cunoscuți ca păcătoși, atunci când după treizeci de ani Și-a

început lucrarea. Acest Învățător, căruia i-a revenit așa de puțin timp pe pământ – nu mai mult de trei ani – a avut totdeauna timp pentru mulțimea care se îngheșuia în jurul Lui. El a atins pe leproși – cu mâinile Sale de dragoste. El a vorbit despre mărimea lucrării, despre faptul, că cei dintâi vor fi cei din urmă. El a spus, că oricine va sluji »*unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai Lui*«, îi este socotit ca și cum ar fi slujit lui Isus.

Copilul din istorisirea crăciunului va fi un Om, care va certa pe ucenicii Săi, pentru că ei au alungat pe copii. »*Lăsați copilașii să vină la Mine*«, a spus El – așa cum Tatăl Său a spus o dată: „Lăsați păstorii să vină.”

Ne putem imagina uimirea din seara aceea a acestor lucrători auxiliari. Într-un moment cerul a devenit mai întunecat și vocea lor mai întunecată. În momentul următor erau prezenți îngerii – îngerii cu o știre uimitoare. Cu siguranță păstorii au pus aceeași întrebare: De ce *aici*? De ce *noi*? Și ei s-au temut.

Dar acești oameni simpli au urmat indicațiile simple, care le-au fost date de îngerii. Ei au pornit spre Betleem și au făcut o experiență, de care generații nenumărate de creștini i-a invidiat. Viața lor a fost schimbată pentru totdeauna. Cerul nu va mai fi niciodată așa de întunecat. Ei știau de acum înainte, că așa cum ei veghează noaptea asupra oilor lor, veghează Unul mult mai mare asupra lor.

Și probabil că la bătrânețe duhul lor s-a reîntors la acele momente, când cerul s-a deschis deasupra lor. De îndată ce primul înger a adus mesajul său, »*o mulțime de oaste cerească*« (Luca 2,13) a apărut înaintea lor, și toți slăveau pe Dumnezeu: »*Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui*« (Luca 2,14).

Și aceste cuvinte nu au fost uitate – cât timp au trăit păstorii. Îngerii au putut să li se arate. Și trebuia să fie pace pentru toți, la toți »*oamenii plăcuți Lui*«.

Și cine s-a gândit, că Dumnezeu ar putea avea plăcere de un păstor?

Întrebări la această temă

- Cine ar corespunde în societatea actuală păstorilor de atunci? De ce?
- Cum reacționați asupra acestor oameni, când îi întâlniți pe drum? Ce ați putea face ca să îmbunătățiți reacția lor asupra dumneavoastră?
- Pentru meditarea în continuare: Citiți Ioan 10,1-11. Ce alt motiv ar mai putea fi, pentru care nașterea lui Isus a fost vestită mai întâi păstorilor?

De ce au apărut îngerii?

În lumea largă familiile împodobesc cu plăcere casele lor cu reprezentări ale ieslei. Scena ne-a devenit plăcută tuturor, și ne bucurăm, când ne oprim la fiecare parte componentă și putem să medităm la însemnătatea ei.

La mijloc stă desigur Maria și Iosif cu Copilul în iesle. Animalele pașnice stau alături. Păstorii vin spre staul, precauți și evlavioși. Și în spate (cu toate că știm, că ei au venit mult mai târziu), așezăm magii în îmbrăcămintea lor nobilă, purtând cadouri. O cămilă face scena mai interesantă și ne face să zâmbim.

Dar de ce îngerii? Ei oferă tabloului o frumusețe și grație cerească, dar noi nu suntem niciodată siguri, unde să-i așezăm. În cele din urmă ei ar trebui să fie în cer – deasupra ieslei, nu-i așa?

Noi avem tendința să-i așezăm la marginea scenei, chiar la distanță. În realitate îngerii nu pot fi un lucru secundar. Așa cum ne arată Biblia, ei stau în centrul acestei istorii spectaculare. Ce rol joacă ei în acest eveniment mare, și care este natura acestor agenți cerești tainici?

Probabil că dumneavoastră vă imaginați îngerii îmbrăcați în haine albe, largi, și dotați cu aripi mari. Probabil că înaintea ochilor dumneavoastră lăuntrici vedeți apariții sfinte strălucitoare ca aurul. Acest tablou nu își are originea în Biblie, ci la pictorii Evului Mediu și ai Renașterii. Acești artiști au fost dezamăgiți să descopere, că Biblia în cea mai mare parte a ei nu spune nimic despre apariții trupești ale îngerilor. Cum să se descrie ceea ce este de nedescris? Artiștii au trebuit să contribuie cu creativitatea lor.

Putem ști totuși un lucru despre apariția îngerilor: dacă am vedea un înger, ne-am speria foarte tare. Așa cum citim în Noul Testament, primele cuvinte ale unui înger sunt: *»Nu te teme.«* Oamenii nu erau obișnuiți să-i vadă, dar când însă s-a apropiat nașterea lui Isus, activitatea îngerilor în Iudeea s-a intensificat rapid. Gândiți-vă numai la următoarele vizite ale îngerilor:

- **Zaharia**, care a devenit tatăl lui Ioan Botezătorul,
- **Maria**, care a aflat, că ea va naște pe Fiul lui Dumnezeu,
- **Iosif**, care a fost încurajat, s-o ia de nevastă, și
- **păstorii**, care au fost trimiși la iesle.

Și să nu uităm pe magi. Cine a fost îngerul lor? Se spune, că Dumnezeu i-a înștiințat în vis despre Irod, că el este un trădător și trebuie evitat. Probabil a fost un înger, care le-a vorbit în acest vis, ca și în visul lui Iosif.

Cine poate să explice misiunea îngerilor? Ei vin în vis sau în realitate, ei produc teamă, sau ei vin îmbrăcați ca oameni obișnuiți (Evrei 13,2 ne spune, că mulți prin primirea de oaspeți au găzduit fără să știe pe îngeri!).

Îngerii sunt foarte preocupați, să îndeplinească repede misiunile încredințate lor de Dumnezeu. Cel mai frecvent ei aduc poporului lui Dumnezeu mesaje importante. Dar ei au și alte misiuni: ei au slujit lui Isus în pustie și în grădina Ghetsimani, ei au rostogolit piatra de la mormântul Său și au ajutat pe Petru să iasă dintr-o închisoare (compară cu Faptele Apostolilor 12,6-10)!

Îngerul, care a vorbit cu Zaharia, a dat cuvinte de îmbărbătare, dar el a fost și unul care a pedepsit. Când Zaharia s-a îndoit, îngerul i-a luat vocea, până când s-a născut fiul său. Acest fiu, Ioan Botezătorul, urma să joace un rol așa de important în viața lui Isus, că și nașterea lui trebuia vestită printr-o minune și printr-un înger.

Era același mesager, **Gabriel**, care a vizitat pe Maria – unul dintre îngerii deosebiți, pe care îi cunoaștem pe nume. Iosif a văzut de asemenea pe oaspetele lui în vis, dar mesajul era tot așa de important. Maria avea nevoie de sprijinul soțului ei. În fiecare caz, îngerii au dat indicații detaliate, pe care Maria și Iosif le-au urmat.

De ce îngeri? Deoarece este improbabil, ca noi să ignorăm sfatul unor oaspeți așa de spectaculari.

Mai erau apoi și păstorii. Cât de impresionant este totuși, că lucrătorii disprețuiți ai societății au avut de asemenea experiențele lor proprii cu îngerii. Ce ne spune aceasta despre Dumnezeu? El a trimis îngerii la Maria și la Iosif din motive cu totul practice. Dar la păstori? Putem numai să tragem concluzia, că Dumnezeul dragostei face multe surprize. El a vrut, ca păstorii simpli să fie alături la nașterea lui Isus, chiar dacă ei nu vor juca niciun alt rol în viața lui Isus. Să remarcăm, că păstorii au avut parte de cea mai spectaculară apariție de îngeri. La început a fost acolo numai un înger, un mesager. El a împrăștiat teama păstorilor, i-a invitat la Betleem și le-a dat indicații detaliate, cum puteau să găsească familia lui Isus. Dar însă *»deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând: „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.”«* (Luca 2,13-14).

Acesta a fost un cer, așa cum lumea nu l-a văzut niciodată. Niciun joc de artificii nu se putea compara cu această scenă. Și nimic altceva nu ar fi putut veni mai surprinzător. Nu era nicio „determinare a scopului” practică în această scenă incredibilă a oștirii cerești, care a fost oferită simțurilor celor mai neînsemnați locuitori ai provinciei. Este vorba de o izbucnire spontană de

bucurie! Era un moment de adorare venită din inimă, care a venit din cer și a pătruns până în lumea noastră. Acest moment, când păstorii modești au fost invitați să vină în prezența Fiului lui Dumnezeu – ce altă reacție ar fi putut să aibă loc, decât bucuria între slujitorii lui Dumnezeu?

Când această laudă s-a încheiat, ni se spune, că îngerii s-au reîntors în cer. Însă noi suntem mulțumitorii, că aceasta nu a avut loc pentru totdeauna. Ei vor reveni, și anume, vor reveni des.

Cu siguranță, și acum îngerii sunt la lucru – probabil chiar în viața dumneavoastră. S-ar putea, ca noi să nu-i vedem, dar noi putem să-i luăm ca model. Dar cum? Continuând misiunile lor. Prin aceea că noi vestim oamenilor, că Dumnezeu lucrează, și prin simplul fapt, că noi radiem de bucurie, pentru că vedem minunea venirii lui Hristos în lumea aceasta.

Întrebări la această temă

- Cum ați reacționa dumneavoastră, dacă ar apare un înger al lui Dumnezeu și ar vorbi cu dumneavoastră? De ce?
- Care din vizitele diferite ale îngerilor prezentate în acest capitol vi se par mai importante? De ce?
- Pentru meditația în continuare: Citiți Evrei 2,5-9. Ce învățăm din aceste versete cu privire la Isus și la îngeri? Ce înseamnă aceasta pentru dumneavoastră?

De ce au venit magii?

Este ceva misterios în jurul vechiului tablou. Peste un continent, prin nisipul pustiei, sub bolta înstelată liniștită călătorește o caravană ciudată. În țări îndepărtate, acești bărbați au citit semnele pe bolta cerească și și-au dat seama de un adevăr incredibil, pe care numai puține suflete vii din timpul acela au putut să-l recunoască.

Noi îi numim *înțelepți*, sau, ca să folosim expresia Bibliei, *magi*. Din acest cuvânt derivă cuvântul „magic”, și noi avem într-adevăr a face cu o istorie plină de minuni.

Dar cine erau acești vizitatori din răsărit? Ce căutau ei, și cum au găsit ei, ceea ce dorea inima lor? De ce au fost invitați într-un mod așa de costisitor?

Se pare că tablourile și reprezentările teatrale legate de iesle nu se pot înțelege între ele. Erau acești magi împărați sau iluzioniști, diplomați sau astrologi – trei împărați sau trei înțelepți? Ei ne plac, când sunt prezentați în haine exotice, cel mai plăcut cu cămile. Multe secole s-au făcut speculații cu privire la identitatea lor. Nu ne stau la dispoziție toate răspunsurile, dar probabil avem suficientă lumină, ca să ne călăuzim în căutarea noastră cu privire la înțelepții istorici. Ca și magii, putem probabil să urmărim lumina, care ne conduce la răspunsurile, pe care le căutăm.

Ei au fost văzuți pentru prima dată în împrejurimile Ierusalimului, când au pus întrebări. »*Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor?*«, au întrebat ei. »*Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit, și am venit să ne închinăm Lui.*« (Matei 2,2).

Oaspeții de departe nu erau ceva deosebit în Ierusalim. Locuitorii au recunoscut probabil imediat, că acești vizitatori deosebiți veneau dintr-o țară din Orient – din Persia sau din Arabia. Interesele lor pentru stele i-a calificat ca astrologi: ei citeau cerul pe timpul nopții. A fost un timp, când mulți din poporul Israel au fost în captivitate în aceste țări îndepărtate, și știința astronomiei le era ceva cunoscut.

Și totuși acești vizitatori au venit în Iudeea – într-o călătorie așa de lungă și de periculoasă – ca să urmărească un punct de lumină de pe cer. Aceasta era ceva nou. De aceea s-a explicat detaliat magilor, unde s-ar putea găsi Împăratul de curând născut: în Betleem. Profetul Mica a arătat de mult însemnătatea viitoare a acestei cetăți (Mica 5,2).

Evangelistul Matei ne spune, că steaua a apărut spre bucuria înțelepților. Ea i-a condus cu adevărat în mica cetate Betleem, unde au găsit familia modestă, pe care ei o căutau. Am văzut foarte multe tablouri ale scenelor care au urmat după aceea. Dar corespund tablourile realității?

Pictorii din toate secolele au pictat cu plăcere, cum înțelepții eleganți adoră pe Isus născut de curând, a cărui familie în noaptea de Crăciun era prea săracă, ca să aibă o cameră proprie. Ne imaginăm, că acești vizitatori au venit scurt timp după păstori. Dar această idee nu vine din Biblie.

Evangelistul Matei ne spune, că magii nu au vizitat familia în locul de naștere rustic al lui Isus din seara de Crăciun, ci într-o *casă* (Matei 2,11). Se pare că au trecut câteva săptămâni, probabil luni, și Iosif cu Maria și mica lor familie și-au găsit între timp adăpost corespunzător. De aceea era puțin mai târziu, când au venit cei trei – dar au fost cu adevărat *trei*? Este o tradiție, că în legătură cu înțelepții sunt numite trei nume: Cașpar, Melchior și Baltazar. Dar abia din secolul șapte acești vizitatori misterioși poartă aceste nume. Noi nu avem nici un fel de date cu privire la numele lor și la numărul lor. Dar noi cunoaștem numele și numărul darurilor, și acestea au fost cu adevărat trei – *aur, tămâie și smirnă*. Probabil au fost trei bărbați, care au adus trei daruri.

Așa cum păstorii au mers pe drumul simplu la Isus, tot așa înțelepții au mers pe drumul oficial. O grupă a venit din mediul înconjurător apropiat, cealaltă a venit din depărtare mare. O grupă era constituită din oameni simpli, cealaltă venea dintr-un mediu al bogăției și înțelepciunii. Ei au venit pe drumuri diferite, dar ei mergeau cu inimile unite. Păstorii s-au întors înapoi la oile lor și au lăudat pe Dumnezeu cu bucurie mare. Însă înțelepții s-au întors pe un alt drum înapoi (Matei 2,12), și anume, după ce au primit un alt semn: într-un vis au aflat, că împăratul Irod era o amenințare pentru ei.

Și acolo, pe strada care ducea spre Răsărit, pierdem pe înțelepți dinaintea ochilor. Ei au venit în mod tainic, și tot în mod tainic au dispărut. Ne rămân o mulțime de întrebări cu privire la ei. Cum s-a schimbat viața lor? Ce au povestit prietenilor lor de acasă? Ce s-a făcut cu darurile minunate?

Actele teatrale legate de iesle, procesiunile și tablourile au încercat în multe feluri să dea răspuns. Dar întrebările importante – acelea, pe care inima noastră le pune – sunt răspunse clar în schițele scurte despre Magi, pe care le-a făcut evangelistul Matei.

De exemplu întrebarea: *Cine are voie să caute pe Domnul domnilor?* Vedem cu mare bucurie, că atât păstorii cât și prinții sunt bine veniți – cei bogați și cei săraci, vecinii și cei care locuiesc departe.

Noi întrebăm: *Cum putem găsi drumul?* Magii au urmărit indicația cerului și inima lor. Slava lui Dumnezeu se arată, de exemplu pe firmament, și vocea lui Dumnezeu ne strigă dinăuntru. Înțelepții au urmărit lumina unei stele, și Dumnezeu le-a arătat înțelepciunea limitată a timpului lor și a locului lor. Cu cât mai mare este înțelepciunea, care ne stă nouă la dispoziție? Dumnezeu încă ne mai invită, și invitația Lui este scrisă peste tot, unde ochii noștri ar putea privi.

Ce daruri putem noi să-I aducem? Înțelepții ne învață: tot ce ne stă la dispoziție! Vizitatorii au adus daruri, care li s-au părut lor a fi potrivite pentru un Împărat. Dar păstorii au adus numai bucuria și lauda lor.

Unde vom merge? Magii s-au întors pe un alt drum spre casă, și noi facem același lucru. În prezența lui Hristos toate drumurile devin noi pentru noi, și toate străzile, pe care El ni le-a pregătit, duc spre cer. Și orice daruri am avea noi, ele vor fi eclipsate de strălucirea darului, pe care noi L-am primit.

Și noi vrem să fim înțelepți. De aceea să urmărim drumul lor și să căutăm minunea Împăratului de curând născut!

Întrebări la această temă

- Cum alegeți dumneavoastră daruri pentru cei dragi, de exemplu de Crăciun? Ce vă motivează să faceți aceasta?
- Toate persoanele din istorisirea de Crăciun erau iudei, cu excepția înțelepților. De ce ei ca păgâni au ascultat de atenționarea îngerului?
- Pentru meditarea în continuare: Citiți Isaia 60,1-3 și Faptele Apostolilor 26,22-23. Ce deduceți din prorocia lui Dumnezeu cu privire la păgâni?

De ce steaua Betleemului?

Cerul este plin de stele. În aerul curat al antichității ele se puteau vedea sclipind de la un orizont la altul. Dar într-o seară a apărut o stea cu totul deosebită. Ea strălucește pentru totdeauna în inima noastră ca Steaua Betleemului.

Ce era așa de deosebit la acest punct de lumină singular de pe cerul asiatic de vest? Ce a determinat pe înțelepți, să lase totul deoparte și să întreprindă o călătorie lungă și periculoasă și să urmeze Steaua strălucitoare, traversând țări?

Îngerii și păstorii sunt una, dar o stea – aceasta mărește dimensiunea temei noastre, nu-i așa? Căci acum ne deplasăm în domeniul științei. Stelele sunt tema astronomilor, care ne pot numi toate dovezile și numărul lor. Oamenii de știință sunt gata să ne spună, că stelele nu „se deplasează”, în orice caz relativ. Ele nu se opresc deasupra unui anumit oraș, și ele se orientează mai degrabă după legile fizicii, și nu ale credinței.

Dar știința relatează numai o parte mică a fiecărei istorii. „În lumea noastră”, spune un tânăr în povestirea Narnia, „o stea este o minge mare din gaz care arde.” Prietenul lui mai înțelept îi răspunde: „Chiar în lumea ta, fiul meu, aceasta nu este natura stelei, ci numai din ceea ce este ea făcută.” De aceea în această stea este mai mult decât prezintă statisticile. Ce putem noi ști despre steaua Betleemului?

În primul rând ea apare numai în capitolul 2 al evangheliei după Matei, în rest ea nu mai este amintită în Biblie. Evenimentul se desfășoară în Ierusalim. Prietenii noștri, magii, apar acolo într-o zi și pun întrebări despre politica iudaică. Vizitatorii înșiși nu sunt iudei. Ei au venit cu întrebările lor la Ierusalim, deoarece ei știu, că Ierusalimul este capitala politică și religioasă a Iudeii.

»Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor?«, au întrebat vizitatorii din răsărit. »I-am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm Lui« (Matei 2,2). Cu siguranță întrebarea a făcut ca în orașul activ, ocupat de romani, mulți să facă ochii mari. Împăratul iudeilor? O asemenea imaginație este ridicolă, ținând seama de prezența trupelor cezarului. Probabil că acești turiști au venit cu câteva secole prea târziu.

Însă înțelepții au avut o perspectivă cosmică. Ei erau astrologi, și ei au căutat să înțeleagă evenimentele umane, citind constelațiile. Era obișnuința lor, să compare profețiile cu cerul, inclusiv scrierile iudaice. Aceste suluri vorbesc clar despre un »Împărat al iudeilor«, care va fi anunțat printr-o stea.

Înțelepții au avut probabil acces la unul din aceste suluri. Printre cele mai vechi scrieri se găsește această indicație remarcabilă:

»Îl văd, dar nu acum, Îl privesc, dar nu de aproape. O stea răsare din Iacov, un toiag de cârmuire se ridică din Israel« (Numeri 24,17).

În aceste zile toți știau, care se ocupau cu profețiile clasice, că stelele și împărații aparțin împreună. Un toiag de cârmuire (sau: sceptru) era un simbol împărătesc. De aceea aceste cuvinte erau clare pentru magi. Ei au întrebat de un Împărat mare, care a fost vestit cu fanfara liniștită a

unei apariții luminoase. Și dacă un astfel de Împărat a fost vestit cu mii de ani mai înainte, se merita să faci o astfel de călătorie, ca să-L vezi.

Aceasta explică profeția. Dar încă o dată: de ce această stea deosebită pe cerul plin de stele? Multe secole ne-am pus această întrebare. Știința modernă numește unii candidați pentru această lumină deosebită, pe care au văzut-o magii. De exemplu, cometa Halley a venit în acest timp în apropierea pământului. Planetele Jupiter și Saturn au fost așa de aproape una de alta, că în jurul anului 7 înainte de Hristos au alcătuit o „stea” mare. Planeta Jupiter are un anumit status împărătesc. O altă teorie se bazează pe faptul că constelația Taurului era legată de Iudeea și de țările aflate sub stăpânirea irodiană – și că Jupiter și Luna au alcătuit în primăvara anului 6 înainte de Hristos o constelație cerească luminoasă.

Este posibil ca magii să fi fost profund impresionați de un eveniment ceresc absolut normal? Dacă era așa, nu degradează aceasta însemnătatea stelei Betleemului? Nicidecum! Să ne amintim de cuvintele înțelepte din Narnia: „O stea este mai mult decât o minge de gaz, care arde.” Constelațiile sunt dirijate nu numai de legile fizicii, ci de Unul, care supraveghează în fiecare clipă aceste legi. Steaua poate să fi fost o lumină, care a apărut numai pentru scurt timp pe cer, așa cum relatează evanghelia după Matei capitolul 2. Poate fi vorba și de o apariție deosebită de lumină și planete, pe care noi le cunoaștem astăzi. S-ar putea să fi fost un alt înger al lui Dumnezeu, un mesager de la Dumnezeu, care a invitat vizitatori dintr-o țară îndepărtată la nașterea lui Hristos. Orice ar fi fost, a condus pe magi direct în prezența Copilului Hristos, unde ei s-au închinat și au adus daruri.

Probabil răspunsul la întrebarea referitoare la stea este pentru noi tot așa de minunat ca și o ghicitoare nedezlegată, un cadou de crăciun, care va fi despachetat abia în ziua veșniciei, când cerul nopții nu va mai fi și toate întrebările noastre vor primi răspuns. Ceea ce este important, este mult mai mult însemnătatea stelei, căci lumina ei luminează pe paginile Evangheliei și ne cheamă să venim și să ne închinăm. Este vorba de o stea minunată. Este o stea în noapte, care ne captivează cu o frumusețe liniștită și cu vestea minunată, pe care o aduc cu sine sclipirile ei.

Noi iubim steaua din Betleem, deoarece ea strălucește suficient de luminos, ca oameni din alte țări cu altă credință să stea împreună cu noi la iesle. Ea a strălucit pentru iudei, greci, romani, arabi și pentru oricine vrea să privească spre Betleem. Ea a dominat cerul nopții, ca să ne aducă aminte de venirea Unuia, care aduce pace și bucurie lumii.

Această stea, steaua noastră, a străpuns galaxiile, ca să ne amintească, că cunoscuta istorisire de crăciun se numără împreună cu cel mai mare eveniment al istoriei omenirii: Copilul mic este Domnul creației. Steaua ne conduce în lumina prezenței Sale. Și când am ajuns odată acolo, atunci o stea strălucește foarte slab în comparație cu această prezență.

Întrebări la această temă

- A fost credința sau știința care a determinat pe magi să urmărească steaua? Ce credeți dumneavoastră?

- Pentru meditarea în continuare: Când magii au văzut steaua (compară cu Matei 2,20), s-au bucurat foarte mult. Citiți Exodul 18,9; 1 Împărați 5,7 și Faptele Apostolilor 16,25-34, ca să găsiți alte exemple, că păgânii s-au bucurat de lucrările lui Dumnezeu. Numărați fiecare exemplu și gândiți-vă la el, de ce s-au bucurat oamenii.